

Hvis der er nogen, der har misbrugt Fortroligheden, er det dem, der har givet „Social-Demokraten“ Oplysninger, der er brugt paa en ganske misvisende Maade. (*Borgbjerg*: Det stod ogsaa i „Berlingske Tidende“). Jeg har ikke givet nogen Meddelelse hverken til „Social-Demokraten“ eller til „Berlingske Tidende“ eller til nogen udenfor Finansudvalget.

Saa er der Spørgsmaalet om den mundtlige Forhandling. Det ærede Medlem fremhævede, at det eneste, jeg havde anket over overfor Bankinspektøren, var, at han ikke havde givet skriftlig Indberetning til Ministeren. Ja, Forholdet er det med Hensyn til Bankinspektørens Stilling, at hvis han har noget virkeligt at anke over hos en Bank, hvis Bankens Forhold er saaledes, at de paa et eller andet Punkt er blevet lovstridige, mener jeg, at det er Bankinspektørens Pligt at give Indberetning til Ministeren, og jeg mener, at det er hans Pligt at give skriftlig Indberetning, for at det klart kan fremgaa, hvad det er, han anker over, og for at det kan komme til Forhandling mellem Bankinspektionen og Ministeriet paa et virkelig reelt Grundlag og ikke saaledes, at man bagefter kan sige: Jeg har sagt det, og man fra anden Side kan sige: Nej, De har ikke sagt det. Saadanne Forhold maa til Behandling og Drøftelse skriftligt. Det er det, jeg har anket over for Bankinspektørens Vedkommende, at det ikke er sket, thi derigennem skabes der Uklarhed; det er jo noget, man ogsaa er fuldstændig klar over fra Embedsmændenes Side. Og dette lovstridige Forhold, som jeg har omtalt, har ikke været drøftet fra Bankinspektørens Side, heller ikke med Embedsmændene i Ministeriet.

Derefter udtalte det ærede Medlem Hr. Stauning, at ved skriftlige Indberetninger fra Bankinspektionen faar mange Personer en Viden om Ting, som de ikke bør have Viden om. Hvad er det for en Udtalelse overfor Embedsmændene i det Ministerium, hvor det ærede Medlem selv har været Leder? I Bankinspektionen er der en Bankinspektør og 4 Fuldmægtige foruden Assisterter. De ved Besked om Forholdene. Skulde det være farligt for Sagen, at der saa fra Bankinspektionens Side blev givet skriftlig Indberetning til Ministeriet? Mig bekendt er der aldrig sket Misbrug af den Slags Dokumenter eller afsløret Ting, som ikke maatte afsløres fra Handelsministeriets Side. En saadan Udtalelse af det ærede Medlem er jo fuldstændig ved Siden af.

Derefter kom det ærede Medlem ind paa at omtale det ærede Medlem Hr. N. Neer-

gaards Udtalelser om Kontinuiteten i Administrationen. Ja, jeg har tidligere udtalt mig om dette Spørgsmaal. Det er netop denne Kontinuitet i Administrationen, som jeg har fulgt, og derfor har jeg ikke anvendt Tjenestemandslovens § 17 overfor Bankinspektør Hald, men indstillet Bankinspektøren til Afsked som uegnet til at bestride sit Embede, fordi efter alt, hvad jeg har erfaret, først og fremmest vedrørende de likviderende Banker, og hvad jeg i øvrigt har erfaret vedrørende hans Embedsførelse, føler jeg mig fuldkommen overbevist om, at han er uegnet til at bestride sit Embede.

Derefter skal jeg til Slutning omtale et Par Ting, som det ærede Medlem Hr. Stauning har ført frem her i Dag. Jeg ved jo meget vel, at jeg i denne Sag har været Genstand for haarde Angreb, og det ikke blot Angreb af saglig Art, men ogsaa Angreb, som søgte at underminere mig privat, personligt. Det ærede Medlem Hr. Stauning nævnte her en gammel Historie fra den Tid, jeg sad som Medlem af „Tryg“s Direktion. Ja, jeg mindes godt denne gamle Historie. Der blev af det Blad, som fremdrog denne Historie, givet Udseende af, at jeg i „Tryg“s Direktion havde holdt Haanden over de Olesenske Svindlerier, medens alle, der kender Forholdene, ved, at jeg kom ind i Direktionen i Efteraaret 1913, og at vi fik Direktør Olesen, der sad som administrerende Direktør, ud i Februar 1914 og fik ind i Direktionen som administrerende Direktør Sekretær i Forsikringsraadet Dr. Steffensen, nuværende Professor i Forsikringsmatematik. Og de ved ogsaa, at under Ledelse af ham som administrerende Direktør og mig som Meddirektør rensedes der ud i „Tryg“, saaledes at i 1917 stod „Tryg“ som et solidt Selskab, et Selskab, hvor Usundheden var rensed ud. Forholdet paa det daværende Tidspunkt var, at baade Dr. Steffensen og jeg mente, at „Tryg“s forsikrede vilde være bedst tjente med at komme ind under andre Selskaber, og vi sluttede derfor en Overenskomst med de store danske Selskaber „Hafnia“, „Danmark“, „Nordisk“ og „Fremtiden“ om, at de skulde overtage Garantien for „Tryg“s forsikrede, saaledes at Forsikringssummen var garanteret af denne Kreds af store, solide danske Selskaber, og deres Bonus var sikret. Og Kontrollkomiteen og den øvrige Direktion sluttede sig til os. Bagefter skete der saa det, at nogle blev betænkelige, og saa faldt man fra det, som man havde givet Underkrift paa. Det, som er Kvintessensen i Sagen, er, at baade Dr. Steffensen og jeg, da man gik fra sine Underskrifter i dette Forhold,